

GÁBOR DÉNES ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS SZAKGIMNÁZIUM

A PROJEKT CÍME: Utazás az európai informatika világába -Első lépések

MUNKANAPLÓ

ISKOLA NEVE: Gábor Dénes Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Szakgimnázium

TANULÓ NEVE: Fehérkúti Franciska Sára

SZAKMA ÉS SZAKMACSOPORT: Informatika ágazat, Informatikus

A PROJEKT IDŐTARTAMA: 2017. október 15 – november 4.

A PROJEKT HELYSZÍNE: Milánó, Olaszország

A MUNKAHELY NEVE: Castellanza Engineering

Október 16. Hétfő

Ma volt az ittlétünk első hétköznapja, eléggé szokatlan. Reggel korán keltünk, hogy meg tudjunk reggelizni és elkészíthessük a szendvicseinket ebédre. Utána még volt egy kis időnk pakolászni és összeszedni mára mindent. Mire készen lettünk, elkezdődött a tájékoztató. Megbeszéltünk mindent, hogy mit mikor kell leadni és mindenkinek elmondták, hogy hogy fognak eljutni a cégekhez. Mi innen fogunk dolgozni, úgyhogy nekünk mára ennyi is volt a munka része. Holnap mindenki rendesen megy munkába, mi meg végre találkozunk a tutorunkkal, aki megmondja, hogy mi lesz a feladatunk. Már nagyon várom, hogy mi lesz a végeredmény, mind szakmai, mind nyelvi és mind csapat szempontjából, vajon tudunk együtt dolgozni, ha kell?

Október 17. Kedd

Ma annak ellenére, hogy csak 11.45-kor találkoztunk a tutorunkkal, korán kellett kelniünk, hogy reggelizhessünk és megcsináljuk az ebédünket. Majdnem az egész délelőtt szabadon telt, így én addig pótoltam a suliból kapott anyagokat. A találkozó nagyon jól sikerült, Mauro nagyon kedves volt és azt

mondta, hogy nem kell aggódnunk, ha nem megy, majd segít, amikor legközelebb jön. Addig meg csináljuk meg, amit tudunk, de azért néha mozduljunk is ki a gép elől, nem kell egész nap ott ülnünk. A megbeszélés után mi ott maradtunk és megterveztük, hogy ki mit és hogyan fog csinálni. A feladat az volt, hogy csináljunk egy honlapot, aminek van egy verziója csak nem a legmegfelelőbb, azt átdolgozhatjuk, vagy újat is készítünk. Miután az eddigi honlapon nem tudtunk kiigazodni, és a fájlokat is érdekesen mentették, így elhatároztuk, hogy újat készítünk. Mindenki a saját feladata szerint töltötte el az idejét. Volt, aki a képeket próbálta felhasználhatóvá tenni, volt, aki az új HTML-kódon dolgozott, én meg folytattam a JavaScript tanulmányozását. Nem lehetetlen, csak idő kell, hogy mindent megtanulhassak, így lehet, hogy végül éjfélig fennmaradok, hogy teljesen megértem, mit kell majd csinálnom. Összességében megegyeztünk, hogy megpróbáljuk kihozni belőle a lehető legtöbbet minél gyorsabban, de amikor már nem bírjuk, akkor szünetet tartunk.

Október 18. Szerda

Reggel 9-kor találkoztunk a társalgóban, hogy elkezdhessük a munkát.

A tegnapihoz hasonlóan mindent megvitattunk egymással, hogy hogyan lenne a legjobb. Továbbra is élvezzük, mert mindig van valakinek egy jó beszólása, ha éppen nem ért valamit, vagy amíg várja, hogy betöltsön/mentsen/letöltődjön valami. Ahogy néztük, majdnem mindent megcsináltunk már, amit az eddigi csapatok tudtak. Az a jó ebben a munkában, hogy egy helyen vagyunk és folyamatosan tudunk egymással kommunikálni, hogy mit változtassunk vagy ki hol tart. Lassan összeáll a kép, már csak a JavaScript az, amivel bajunk lehet, mert tény, hogy az alapokat meg tudjuk csinálni, de még nem vagyunk biztosak magunkban. Szerencsére mindenki gyorsan és pontosan dolgozik, így jó a munka. A beszólásoknak köszönhetően, még élvezhető is, legalábbis én nagyon élvezem. Kíváncsi leszek, hogy meddig fognak rám hallgatni. Az még a jövő zenéje, addig én még folyamatosan tanulok és gyakorlok.

Október 19. Csütörtök

Ma is a szokásos időben találkoztunk, legalábbis a fele csoporttal. A többieket vártuk egy ideig, de hamar meguntuk. Így elindultunk összeszedni őket. Elég határozottak voltunk, ezért tényleg sikerült 5 perc alatt elkészülniük és végre dolgozhattunk. A munka gyorsan és viccesen telt, tehát lesz mire emlékeznünk, ha hazamegyünk. Mondjuk normális wifi kapcsolattal könnyebben menne, de free wifinél miért is várjuk, hogy működjön. A JavaScript már a könyökömön folyik ki, de még mindig nem úgy megy, ahogy akarom. Egész jó formája van már mindennek, a végén még lesz is belőle valami hasznos. Munka után volt annyi időnk, hogy ellátogassunk egy nagy boltba, ahol beszereztünk pár dolgot. Sajnos letörtött a fogamból egy darab, de örültem volna, ha ez nem útközben történik meg. Furcsa újra hozzászokni, hogy már csak egy kisebb fogmaradványom van, mert a ráépítés megint letört, de kalandosan szép az élet.

Október 20. Péntek

Ma időben sikerült kikelnem az ágyból, annak ellenére, hogy éjszaka hangzavar volt kb. hajnal 1-ig. A reggelimmel is viszonylag gyorsan készen lettem, még fog nélkül is. Ma mindenki szó nélkül lejött és összeültünk dolgozni, amíg ide nem ért a tutorunk. Mauro megnézte, hogy hol tartunk és nagyon örült annak, hogy ennyit haladtunk. Nagyon megdicsérte a képeket és a gyorsaságunkat, valamint segített egy kicsit megérteni, hogy mit is csinálunk. A modellező program után rájöttünk, hogy mik azok az elemek, amikre nagyon oda kell figyelniük és egy kicsit belátást nyertünk ezáltal a munkájába. Miután Mauro visszament dolgozni, még lent maradtunk megbeszélni, hogy miket csináljunk. Most, hogy már tudjuk miért fontos a munkánk, így még nagyobb lelkesedéssel csináljuk. Megéri, hogy álmomban is a JavaScript üldözzön. Most, hogy pihentem, folytatom is az eddigi elemzését, hátha tudok még vele haladni.

Október 21. Szombat

Ma ugyanabban az időben keltem, mint hétköznap, így kicsit fáradt voltam. Gyorsan felöltöztem és mentem le segíteni a tanároknak pár dologban, mint a többiek felkeltése. Ahogy a nap folyamán hallottam, nem sokan örültek az ébresztőnek, annak ellenére, hogy 15 perccel később keltettem őket, mint amikor már reggelizniük kellett volna. Reggeli után kicsit lassabban készültünk el, mint kellett volna, de végül elindultunk a metróhoz. Végre egy hét után én is kipróbálhattam a metrót, ami más, mint otthon. A Duomo megállónál szálltunk le és kimentünk az utcára. Olyan szép Milánó, és végre láttam is belőle valamit a szálláson és a bolton kívül. Sokat sétálgattunk és nézelődtünk. A dómba sajnos nem mentünk be, mert amikor megláttuk a sort, mindenki úgy döntött, hogy nem akar bemenni. Helyette egy koponyákkal és csontokkal kirakott templomi részt néztünk meg. Én ennek jobban is örültem. Itthon még elmentünk a nagy boltba páran, de előtte még megmásztuk végre a bolthoz közeli dombot, ahonnan eszméletlen kilátás volt. A változatosság kedvéért vacsinál megint olyan ételt kaptam, amit nem ehetek meg, mert még mindig a zsírral van a legtöbb bajom.

Október 22. Vasárnap

Ma volt az első kötelező kulturális programunk, így ma sem alhattunk sokkal tovább. Az a negyed óra plusz pihenés mégis sokat segített. Indulás előtt a tanárok összeszedték a kötelezően kitöltendő papírokat és mehettünk is. Metróztunk egy keveset a találkozási pontig, ahova kb. fél órával értünk oda korábban. A Sforza kastély előtt még készítettünk pár képet. Miután bementünk a jeggyel, mehettünk ahova akartunk, így mindenki más irányba ment. Én a tanárnővel tartottam, végül ez jó döntésnek bizonyult, mert nála volt a jegy. Mielőtt elindultunk, azt mondták, hogy csak a bejáratnál kérik a jegyet, de ez nem így volt, így a többiek nem jutottak be mindenhol. Akikkel találkoztunk, azok be tudtak velünk jönni, de a többiek lemaradtak még néhány látnivalóról. Még a ruhatárhoz is kérték a jegyet. Összességében nekem jó volt, mert én majdnem mindent láttam (1 helyiségre nem jutott időnk) és gyönyörű volt. Még soha nem készítettem ennyi képet, mint ma.

Október 23. Hétfő

Reggel nagyon fáradtan keltem, mert sokat mászkáltunk a hétvégén. Egész nap éreztem, hogy nem fog úgy az agyam, ahogy szeretném. Azon gondolkodtam, hogy mit fogok bemutatni holnap, ha ma semmire nem jutok, amire szeretnék. Nem sikerült a felét se megcsinálnom annak, amit szerettem volna, de legalább dolgoztam. A JavaScript egyre több érdekességet tartogat számomra. Lassan már nem látok mást csak if-eket és else-eket. A változatosság kedvéért a wifi mesebelien működött, azaz hol volt, hol nem volt. Azon gondolkodtunk már, hogy mit csináljunk, hogy működjön az internet. Ráadásul megint olyan kaját kaptam, ami nekem nem jó.

Október 24. Kedd

Ma elég gyorsan felkeltem és elkészültem. Ezt a lendületet reggelinél is folytattam, aminek örültem, mert reméltem, hogy így a munka is jobban fog menni. Igazam is lett, olyan dologra jöttem rá kb. 2 óra alatt, amin eddig egy hetet gondolkodtam. A nap elején még azt hittem, hogy semmit nem fogok tudni felmutatni, hogy mit haladtam a múltkori megbeszélés óta, de nem így lett. Többet tudtam megoldani, mint előtte egy hét alatt. Úgy tűnik a JavaScripthez is ihlet kell. A megbeszélés hamar eljött, legalábbis nekem úgy tűnt, mert annyira belemerültem a munkába. Mauro nagyon boldog volt, hogy mennyi mindent meg tudtunk csinálni, sőt még többet is, mint amit kért. Megegyeztünk, hogy így folytatjuk tovább, valamint hogy csütörtökön vagy pénteken meglátogat minket, hogy mire jutottunk. Miután elment még sokáig dolgoztunk. Ezek után rám fért a levegőzés a közeli gyönyörű parkban.

Október 25. Szerda

Reggel alig tudtam kikelni az ágyból, mert olyan fáradt voltam valamiért. A reggelinél egészen felébredtem, de ez a lendület nem tartott sokáig. Pár órát tudtam hasznosan dolgozni és sikerült majdnem mindent megoldanom. Az utolsó előtti problémánál viszont megakadtam és órák alatt se jutottam tovább, úgyhogy inkább elkezdtem megírni a munkanaplót. Már a zene sem segített, mert

folyamatosan a JavaScript járt a fejemben. Ennek köszönhetően 2 napja folyamatosan fáj a fejem is. A mai napra úgy döntöttem, hogy már csak a sulis pótlások maradnak. Csak magyar füzetet hozam, mert abból kell a legtöbbet pótolni, a többi tantárgyat csak be fogom gépelni. Már ha végre lesz wifi, mert anélkül nem jutok hozzá a tanulnivalóhoz sem. Bár lesz időm várni, mert szerintem egész nap nem megyek fel a társalgóból, mivel csak itt van fűtés. Reméljük a többi helyen is előbb utóbb kapcsolnak fűtést, mert szerintünk már egy hete nagyon hideg van.

Október 26. Csütörtök

Egész nap nem éreztem magam túl jól, de nem érdekelt. A munka az munka, így is dolgozni kell. Szerencsére így is sikerült újabb megoldásokra rájönnöm. A végén már viccelődtem, hogy ha a JavaScripttel sikerül megszervenem, akkor többféle igazi programozást is ki akarok próbálni. A tanár úr felajánlotta, hogy ő tud adni Java anyagot. Előbb utóbb mindent megtanulok. A nap végén, büszkén néztem a honlapra, mert tudtam, hogy mennyi munkám van benne és még jól is néz ki. Mégis a legnagyobb büszkeséggel az tölt el, hogy tudom, hogy valami értelmeset és használhatót hozok létre. Az ilyen honlapokat jobban szeretem, mint az ismeretterjesztőket. Végre valami hasznosat is csinállok.

Október 27. Péntek

A mai nap nagyon érdekesre sikerült a sztrájk miatt. Sokan itthon maradhattak vagy más időben mehettek, így minden kikökkent a normál kerékvágásból. Úgy volt, hogy Mauro jön délre meglátogatni minket, de mégsem ért ide valami miatt. Írt egy e-mailt, amiben elnézést kért amiatt, hogy nem ért ide és megkérdezte, hogy melyik időpont lenne nekünk a legjobb. Nagy nehezen megegyeztünk a többiekkel, hogy oké, még ma délután az jobb, mint a hétfő reggel. Egy elhúzódó meeting miatt sajnos ez sem valósult meg, ami egy kicsit megviselt minket. Majdnem egy teljes napot a társalgóban töltöttünk, azokon a kényelmetlen kanapékon. Ha nem nyomódna bele a vas a hátunkba, talán nem lenne ennyire rossz. Pont vacsi időben jött az utolsó e-mail, így egyből le is tudtunk menni. Egész nap beszéltem anyuval a munka mellett és sajnos nem minden volt jó hír, így alig vártam, hogy vége legyen a napnak.

Október 28. Szombat

Ma reggel ki tudtam kelni az ágyból a tegnapi rosszulételem ellenére. Egy kicsit a szokásosnál később mentem le reggelizni. Mivel már megszoktam, hogy csak reggelinél ehetünk rendesen, kezd átállni a szervezetem és egyre többet eszem. 11-ig pótoltam, majd elkezdtem készülődni. Dél után egy kicsivel elmentünk a függőleges erdőhöz. Minden jó volt, hihetetlenül nézett ki az épület. Miután visszaértünk, beültünk pizzát enni, ami hihetetlen finom volt, majd elmentünk a boltba is. A boltból hazafelé látta meg egyikünk a képeket, amiről azt hittem, hogy csak a honlapon vannak fent. Önmagában is bajom volt vele, de miután megtudtam, hogy a Facebookon is landolt, nagyon ideges lettem. Szokásomhoz híven magamra fordítottam vissza, így majdnem megfulladtam. Még nincs vége a napnak, de már elegendem van mindenből. Miért kell mindig így végződnie?

Október 29. Vasárnap

Az időátállítás miatt kicsit szerencsétlenül jött ki minden. Még tegnap este megkérdeztük a portást, hogy itt mikor van az óraállítás, ha egyáltalán van. Akkor azt a választ kaptuk, hogy hétfőn hajnalban, így rohángasztunk, hogy mindenki figyeljen a telefonjára. Mivel többen nem értették a magyarázatot, ezért még tegnap este megegyeztünk, hogy mindenkit mi keltünk. A dolgunkat még az is megnehezítette, hogy az egyik gyerek nagyon rosszul volt, így mi próbáltunk segíteni a tanároknak, hogy mindenhol ott lehessenek egyszerre. A korai nehézségek után végül sikerült eljutnunk a második kötelező kulturális programra. A múzeumba kicsit nehézkesen, de bejutottunk. Olyan hihetetlen dolgokat láttunk. Az egész múzeumot tátott szájjal néztem végig és egy-egy interaktív elemnek úgy örültem, mint a kisgyerek a cukorkaboltnak. Sajnos az idő kevés volt, így amikor átküldtem a képeket anyának, csak annyi volt a megjegyzésem, hogy ide még el kell jönnünk.

Október 30. Hétfő

Reggel egy kicsit többet szöszmötöltem, mint szoktam, de még időben lementem reggelizni. Mostanában rászoktam arra, hogy cappuccino után még forrócsokit is iszom. Részben a meleg miatt, részben meg azért, mert kevés egész napra az a fél liter víz, amit kapunk az ebédhez. A szokott időben nekiálltunk dolgozni, és csak akkor hagytuk abba, amikor Mauro ideért. Megmutattuk neki, hogy hogy haladunk és elmondtuk, hogy még mit tervezünk. Most is, mint minden találkozáskor nagyon örült, hogy mennyit haladtunk. Mire végeztünk, a többiek közül is visszaértek páran, így gyorsan összeszedtem magam. Még tegnap megegyeztünk, hogy ma bemegyünk a múzeum mellé a cukrászdába, mert a tanárnő ott nagyon finom sütitet látott. Sajnos mire odaértünk, már elkapkodták a legfinomabbakat, így elhatároztuk, hogy a boltból szerzünk gyümölcsös sütit, mert az máshol már nem volt. A kalandunkkal nagyjából addigra értünk vissza, amikor a tanár úr is, aki elvitte orvoshoz az egyik diákat.

Október 31. Kedd

A mai nap kicsit másképp sikerült, mint ahogy terveztem. Megegyeztem mindenkivel, hogy később kezdjük a munkát, mert reggel elmentünk a boltba ajándékot szerezni. Miután hazaértünk, elkezdtünk dolgozni, de egyre rosszabbul kezdtem magam érezni és végül abba is hagytam a munkát, mert semmi értelme nem volt, annyira nem tudtam koncentrálni. Mire elpakoltam a gépemet, már a látásommal is problémák voltak. Mivel ha túlterhelem magam, ez szokott történni, így tudtam, hogy a nap végére még össze is fogok esni. Ez egy pár óra alvás és egy véres akció után meg is történt. Szegény tanároknak nem volt elég a beteg lánnyal foglalkozniuk, akinek az orra vére már vagy negyed órája folyt. Még engem is szedhettek össze, mert eleinte megpróbáltam segíteni, de csak rosszabbul lettem. Végül a szobánk padlóján ültem egy fél órát fuldokolva, mire elment minden erőm és összecsucsklottam. A tanárnő tartott a bőröndön, hogy meg ne fulladjak, amíg jobban nem lettem. Vacsoránál már csak annyit mondott mindenki, hogy még egyszer senkitől nem akarja azt hallani, hogy rosszul van, mert a 3 hét csúcspontján már túl vagyunk.

November 1. Szerda

Ma nemzeti ünnep van és pihenő nap, hála a jó égnek. Így tovább tudtunk aludni, igaz nem sokkal, mert reggelizni ugyan úgy le kellett menni, de minden perc pihenés számít. A tegnapi akciók után ma mindenki az ágyában pihen és próbál jobban lenni. Délelőtt végig anyával beszéltem, így még inkább honvágyam van. Ha rosszul vagyok, mindig hozzábújok, de most nem tudok, így kicsit fura. Ma már ketten közölték velem, hogy eszembe ne jusson a munkával vagy a tanulással foglalkozni, inkább pihenjek. Próbálok, de sajnos mást nem nagyon tudok csinálni. Én csak nagyon magas lázzal vagyok képes nyugton maradni, azt leszámítva valamit csinálnom kell. Végül egész nap videókat néztem zombi üzemmódban és anyuval beszéltem délután is. Este még haját mostunk és fontunk, ha már volt ennyi szabadidőnk.

November 2. Csütörtök

Ma reggel villámgyorsan elkészültem, mondjuk valószínűleg csak azért, mert kaptunk egy e-mailt Maurótól hogy „midmorning”-kor jön, és nem tudtam eldönteni, hogy az vajon mikor van.

Mikor leértem reggelizni a tanárok megmondták, hogy kb. 10-11 között számít közép-reggelnek (fű, de furcsa lefordítani), ezét a reggelivel már belassultam. Reggeli után összeszedtem mindent és lementem a társalgóba dolgozni.

Még egy kicsit javítottam a honlapot, amikor megkérdezték a többiek, hogy most akkor kinek milyen lapot kell kitöltenie, így elkezdtünk azzal is foglalkozni. Mire Mauro ideért, a honlap nagy része már kész volt, így meg tudtuk neki mutatni a végeredményt. Nagyon örült neki és meg volt elégedve a munkánkkal.

Mivel ez már az utolsó találkozás volt, a feladat helyett inkább csak a papírmunkával foglalkoztunk. Elköszöntünk egymástól és odaadtuk neki az ajándékunkat.

Miután elment, még folytattuk a munkát, ami ha teljesen készen van, akkor fel fog kerülni a Google Drive-ra.

Végül ottmaradtunk beszélgetni és szóba kerültek a munkanaplók. Mivel nincs mindenkinek gépe, így nem tudták Wordben megírni, ezért felajánlottam, hogy ha átküldik, megszerkesztem, hogy kapjanak este vacsit.